

[RZADZIUCHNY ai

rzadziuchny, rzedziuchny.

a *pochylone*, e *jasne*.

sg m I rzedziuchnym. ◇ f N rządziuchną. ◇ pl A subst rzedziuchné.

Sł stp brak, Cn s.v. *smoła rzedziuchna*, Linde XVIII w. s.v. *rzadki*.

Intens. od „*rzadki*”:

1. *Od znac.* ‘wodnisty’: gdy go [*szmelc norymberski*] roftworzyć chcefz ku pińaniu/ iáiowy bialek vbiy. Albo rzedziuchnym kliyem [...] / wízákże kliy chędogo precedź niź wleiefz/ á tym pińz/ y máluy *SienHerb* 583a; *UrzędowHerb* 168a.

2. *Od znac.* ‘nieczęsto spotykany’: O tákową tedy [*wiarę*] / iże rzedziuchna ieft/ Páná Bogá potrzebá prośić *GilPos* 126.

LWil